

ปิดอบายให้ศิษย์ ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตชีโวของเราท่านรูปร่างแบบนักรบ พุดเสียงดังฟังชัด ท่านมักเล่าบ่อยๆ อย่างอารมณ์ดีว่า “หลวงพ่อเรียนสัตวาบาลอยู่กับฝูงวัวฝูงควายมาเยอะแล้วยังไปฝึกเป็นนักรบมวยหัตถ์อย่างสามชუმอยู่เป็นปี พอเข้าวัดแล้วก็ต้องฝึกธรรมะอย่างหนัก และต้องฝึกตัวแก้ไขบุคลิกภายนอกอีกเยอะ ก็ได้อาศัยคุณยายกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดัมมชโย ท่านฝึกให้”

สาธุชนที่มาวัด พอพระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตชีโวเล่าภูมิหลังของท่านอย่างนี้ให้ฟัง ก็อบทุกคนออกปากว่า นึกภาพไม่ออก เพราะมาวัดก็ปีๆ ก็เห็นท่านยิ้มแย้มแจ่มใส แก้มแดงปลั่ง เดินเหินองอาจสง่างาม ไม่ทันทันเข้าใกล้ก็ได้ยินเสียงทัก “คุณโยม สบายดีหรือ?” “ผู้เฒ่า แข็งแรงดีนะ เชิญเชิญเข้ามาเลย ...” “ไอ้หนู เข้าครัวไปกินข้าวกินปลาเสียก่อนไป ...” เวลา มีพระผู้ใหญ่จากต่างวัดมาเยี่ยม พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็จะรีบออกไปต้อนรับ แสดงอาการนอบน้อม นุ่มนวล ประนมมือสนทนาด้วยทุกครั้ง และ

ยังกำชับให้ลูกศิษย์ดูแลพระอาคันตุกะให้ดีที่สุดทุกรูป

เรื่องนี้พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำรงใจไว้เล่าถึงคุณยายอาจารย์ว่า

“...พฤติกรรมแม่บทหรือต้นแบบการแก้ไขตนเองของคุณยาย ในเรื่องคุณธรรมนั้น หลวงพ่อได้เห็นตัวอย่างจากคุณยายอาจารย์มามากมายนับไม่ไหว จะชี้ให้ดูเป็นตัวอย่างเท่าที่โอกาสจะอำนวย แล้วพยายามทำตามท่านให้ได้นะลูกนะ

คุณยายท่านพูดนักพูดหนาว่า “ยายนั่งเข้าที่ตรวจตราไปแล้วทั้งโลก เป็นเหมือนอย่างที่เราพุทธเจ้าท่านว่าจริง ๆ”

หลวงพ่อสงสัยเพราะไม่รู้ว่ายานกำลังคิดเรื่องอะไรอยู่ ก็เลยถามคุณยายว่า “เรื่องอะไรหรือยาย”

คุณยายบอกว่า “ก็ที่เราพุทธเจ้าท่านสอนไว้ยังงี้ละ ท่านบอกว่าคนที่ตายไปแล้ว ตกนรกมากกว่าไปสวรรค์ พวกท่านก็อ่านจากพระไตรปิฎกมาแล้วไม่ใช่หรือ ยายเคยนั่งเข้าที่ไปดูแล้ว คนที่ตายไปแล้วตกนรกนะ มันมากกว่าไปสวรรค์จริงๆ น้อยรายเต็มทีที่จะปีदनรก แล้วก็เปิดสวรรค์ให้ตัวเองได้”

คุณยายชอบพูดอย่างนี้เป็นประจำ วันนั้นหลวงพ่อก็เลยถามคำถามยาวหน่อยว่า “อ้าว แล้วเมื่อเป็นอย่างนั้น ยายเองก็ปีदनรกสนิทแล้ว สวรรค์นิพพาน ก็เปิดได้แล้ว ทำไมเวลายายต้อนรับแขกหรือใครต่อใคร แม้เขาเป็นลูกศิษย์ ทำไมยายต้องรีบไหว้เขาก่อนด้วยละ”

คุณยายตอบว่า “ต้องรีบไหว้เขาก่อน เพราะว่าชาวโลกส่วนมากนี้ เขาถือเนื้อถือตัว เขาเห็นว่ายายเป็นแค่อุบาสิกา เป็นแม่ชี บางทีเขาก็อาจนึกดูถูกเอา ยิ่งยายเองก็แก่แล้วด้วย หนังสือหนังสือก็อ่านไม่ออก เป็นลูกชาวไร่ชาวนา เขาไม่รู้ว่ามีคุณธรรมแค่ไหน เป็นไปได้ที่เขาจะดูถูกเอา แล้วไอ้คนที่ดูถูกผู้มีธรรม ผู้เข้าถึงธรรมกายแล้วนะ ท่านคิดว่ามันจะแบกนรกไหมล่ะ...”

“...ดวงอาทิตย์ดวงเบ้อเร่อขึ้นอยู่ข้างหน้า ลูกเด็กเล็กแดงมันมองไม่เห็นคุณ ตัวเขาเองนะ คุณความดีแค่ห้อย ฆิตฎก ดีชั่ว บุญบาป มันก็ไม่วู้จัก แล้วถ้ามันคิดว่าตัวเองโตกว่าดวงอาทิตย์ อย่างนี้ก็แค่ตายสถานเดียว เพราะฉะนั้น เวลายายเห็นเขา ยายต้องรีบไหว้ รีบทักทายเขาก่อน ไม่อย่างนั้น ถ้าเขายึดยกตนข่มท่านใส่ยาย เตี้ยมันจะแบกนรกตาย ยายเลยรีบไหว้ เขาก่อน

พอยายไหว้เขาก่อนก็ช่วยให้เขาอารมณ์ดี และเมื่อเราไหว้เขาแล้ว เขาก็เลยต้องรีบไหว้เรา เขาก็เลยใจเปิดไปด้วย แล้วก็เลยทำให้เกิดความคุ้นเคยกัน เมื่อคุ้นเคยก็อยากเข้าใกล้ อยากคุยกัน เตี้ยยายก็แถมธรรมะให้เขาได้ เขามาถึงวัดแล้ว เขาก็จะได้บุญกลับไปเยอะๆ”

“คุณยายท่านมองอย่างนี้ ทั้งสงสาร ทั้งเมตตากรุณาสัตว์โลก กลัวเขาจะตกนรก กลัวเขาจะได้บุญน้อย เลยต้องยอมอ่อนน้อมถ่อมตนลงไปถึงปานนั้น ซึ่งที่จริง ถ้าท่านนั่งเฉยๆ ไม่ไปเคารพ ไม่ไปไหว้ใคร ทำเฉยๆ เสีย ใครจะมาทำอะไรท่านได้ ก็ท่านอยู่ในวัดของท่าน แต่ท่านยอมอ่อนน้อมถ่อมตน เพื่อไปหิ้ว ไปยกสัตว์โลก โปรดสัตว์โลกให้พ้นบาปพ้นเคราะห์ นี่คือการคุณยายของเรา

ถ้าเราได้เข้าใกล้คุณยาย เห็นคุณยายรับแขก จะเห็นคุณยายไหว้เขาก่อนทุกครั้ง แล้วถ้าใครมาราบคุณยาย คุณยายก็จะก้มแล้วก้มอีก ลงไปรับไหว้ รับกราบเขา การก้มแบบนี้ สำหรับคนอายุขนาดนี้ เมื่อจะตายแต่คุณยายก็ยังทำ เพราะเกรงว่าเตี้ยเขาจะมานึกตำหนิว่า คุณยายถือตัว แล้วการนี้ก็ตำหนิผู้มีธรรม เตี้ยมันจะแบกนรก คุณยายจึงก้มลงไปรับไหว้รับกราบเขา ตัวเองจะเหนื่อยจะเมื่อยอย่างไร ไม่ได้คิดเลย นี่คุณยายของเราเป็นอย่างนี้...”

วันพุธที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ณ สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก) วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

ไม่ว่ายิ่งใหญ่แค่ไหน ยายดูแล้ว เห็น
 ที่จะพ้นนรกยาก เขายิ่งใหญ่ทางโลกก็จริง
 แต่ทางธรรมยังเด็กมากๆ ไม่ได้ใหญ่
 เหมือนอย่างที่เราๆ คิด ยายมองเข้าไปใน
 ศูนย์กลางกายของพวกเขา แต่ละคนล้วน
 มีดๆ กันแทบทั้งนั้นพวกนี้ตกนรกเกือบหมด
 เพราะพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ชัด ใครใจ
 หมองใจมืดต้องไปอบาย ใครใจใสใจสว่าง
 ต้องไปสวรรค์